

РЕШЕНИЕ

№ 30336

гр. София, 30.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 01.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6822** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Р Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК по иск за присъждане на обезщетение за забавено изпълнение на парично задължение по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Ищецът „ХОЛИД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място], [улица] твърди, че на 22.05.2020 г. е подал пред АССГ искова молба за присъждане на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ в размер на 3 027 360 лв. срещу ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица]. Твърди, че АССГ отхвърлил претенцията му, но с касационно решение № 3739/02.04.2026 г. по адм.д. № 7495/2025 г. на ВАС обезщетението му е присъдено в цялост. Твърди, че посоченото обезщетение му е заплатено от ответника на 27.04.2026 г. Твърди, че върху присъденото обезщетение се дължала законна лихва за периода, считано от датата на подаване на исковата молба 22.05.2020 г. до заплащането на сумата от ответника на 27.04.2026 г. , която лихва възлизала на 1 073 515,07 евро. Твърди, че присъждането на тази лихва не било поискано в производството пред АССГ и ВАС, поради което молбата му по чл. 176 от АПК за допълване на решението е била отхвърлена от ВАС. Ето защо, предявява настоящата искова молба и моли ответника да бъде осъден да му заплати сумата от 1 073 515,07 евро – лихва за забава на 3 027 360 лв. за периода 22.05.2020 г. - 27.04.2026 г. Моли присъждане на деловодни разноски. Ответникът оспорва иска изцяло и моли да бъде отхвърлен. Евентуално предявява възражение за изтекла погасителна давност. Претендира деловодни разноски. 1/4 Контролиращата страна СГП поддържа становище за неоснователност на иска. Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. чл. 126 и сл. от АПК, приема следното от фактическа и правна страна: По иска за обезщетение по чл. 86, ал. 1 от

33Д: Видно от материалите по делото, като не се оспорва и от страните, че на 22.05.2020 г. ищецът е подал пред АССГ искова молба за присъждане на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ в размер на 3 027 360 лв. срещу ответника ответника. АССГ е отхвърлил претенцията му, но с касационно решение № 3739/02.04.2026 г. по адм.д. № 7495/2025 г. на ВАС обезщетението му е присъдено в цялост. Обезщетение му е заплатено от ответника на 27.04.2026 г. Присъждането на законна лихва върху обезщетението, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата не е било поискано в производството пред АССГ и ВАС, поради което молбата на ищеца по чл. 176 от АПК за допълване на решението е била отхвърлена от ВАС. При тези факти, настоящата инстанция приема от правна страна, че съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от 33Д при неизпълнение на парично задължение, какъвто е настоящият случай, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Съгласно чл. 84, ал. 1 от 33Д забавата е от е от поканата. Следователно, за присъденото обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ в размер на 3 027 360 лв. ответникът е в забава от датата на подаване на исковата молба – 22.05.2020 г. , която е прекъсната с плащането на главницата на 27.04.2026 г. Тази забава и присъждането на лихвата, нормално е било да бъде предявена в производството по претенцията за главницата, но не е пречка при пропуск, да се предяви и отделно, както е направено в настоящото производство. Предвид изложеното до тук, искът за лихвата е установен по своето основание и за процения период, като размерът от 1 073 515,07 евро не се оспорва. Следователно, възражението за изтекла погасителна давност следва да се обсъди във връзка претендирания размер и за претендирания период. Съгласно разпоредбата на чл. 111, б. „в” от 33Д, с изтичането на 3 г. се погасяват вземанията за наем, лихви и други периодични плащания. И тъй като, в конкретния случай, най-старата дата, от която се претендира лихва за забава е 22.05.2020 г. , а исковата молба е депозирана на 05.06.2026 г. , то задълженията за лихва за забава за периоди преди 05.06.2023 г. – началото на 3-годишен срок до датата на подаване на исковата молба, са погасени по давност. 2/4 В този смисъл, доколкото искът за присъждане на лихва за забава е установен по своето основание, и съгласно разпоредбата на чл. 144 от АПК във вр. чл. 162 от ГПК, съдът приема, че размерът на непогасената от давността лихва за забава възлиза на 536 757,53 евро. При определяне на този размер съдът взема предвид периода, за който иска за лихва за забава се начислява. На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноси в размер на 19 709,80 евро. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да се присъдят деловодни разноси в размер на 115,04 евро. Прилагайки чл. 143, ал. 1 от АПК съдът не уважава възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което възлиза на минимума по чл. 8, ал. 1 от Наредба за възнагражденията за адвокатска работа, а именно – 28 706 евро. Действително, конкретното дело не е с висока правна или фактическа сложност и е приключило в едно открито съдебно заседание. За да присъди по минимума, обаче, за съда е водеща цената на иска. Въз основа на гореизложеното, съдът Р Е Ш И: ОСЪЖДА ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ", адрес: [населено място], [улица] да заплати на ищеца „ХОЛИД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място], [улица], на основание чл. 86, ал. 1 от 33Д, сумата от 536 757,53 евро – лихва за забава на главницата от 3 027 360 лв. , за периода 05.06.2023 г. – 27.04.2026 г. , като отхвърля иска в останалата част до пълния предявен размер от 1 073 515,07 евро и за периода 22.05.2020 г. – 05.06.2023 г. ОСЪЖДА ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ", адрес: [населено място], [улица] да заплати на ищеца „ХОЛИД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място], [улица], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 19 709,80 евро деловодни разноси. ОСЪЖДА ищеца „ХОЛИД“ ЕООД,

ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място], [улица] да заплати на ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица], на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 115,04 евро деловодни разноси. 3/4 Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено. СЪДИЯ